

Fart og til at kunne forfremmes til en Befarenhedsgrad, hvortil han ellers efter Loven vilde være berettiget, og endelig mister han den Afgang, som efter Loven tilkommer ham til, naar han skal gjøre Tjeneste at indkalbes efter Tøgt, det vil sige at indkalbes saaledes, at han skal gjøre den Tjeneste, som under Tøgtet forlanges af ham, men naar dette er forbi, saa er dermed ogsaa for den Gang Tjenesten forbi, indtil han indkalbes til et nyt Tøgt, hvorefter ogsaa hele Følgeordenen med Hensyn til Tøgter vil komme til Anvendelse paa ham. Det er navnlig disse Betragtninger med Hensyn til § 53, som forekomme mig at have overmaade stor Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om Vedtagelsen af dette Endringsforslag. — Der er endnu et lille Punkt, som jeg skal tillade mig at berøre. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagde, at det ved denne Lov, som ved saamange andre, er af stor Bigtighed at have en bestemt Erklæring om, at Landet er i Krigsforhold. Jeg troer man maa være ikke blot meget vantro, hvis jeg tør bruge et saadant Udtryk, men af en særdeles tvivlende Natur, naar man i dette Dieblik drager i Tvivl, at vi ere i Krigsforhold, og det vil vistnok ialtsald være tilstrækkeligt at henvise til, at det i et af Regjeringen forelagt og til Forhandling idag bestemt Lovudkast, nemlig det, der angaaer Forbudet mod ved Trykken at offentliggjøre Efterretninger vedrørende Krigen, udtrykkelig er sagt i Begyndelsen af § 1: „Nogen maa, saalænge de Krigsforhold, hvori Staten nu befinder sig, vedvare osv.“ Jeg troer virkelig ikke, at den ærede Rigsdagsmand, selv naar han vil afsee fra Alt, hvad hver Dags Historie viser om, at vi ere stærkt indviklede i Krig, kan begjære nogen mere kraftig officiel Udtalelse end den, der ligger i disse Ord.

Tscherning: Det nævnte Lovudkast kunde efter min Formening bringe mig til den modsatte Erkjendelse; thi jeg troer, at dersom det er erkjendt, at Landet er i Krig, og at det er af Bigtighed, at Pressen ikke bringer Nyheder af den Natur, behøvede vi ikke at slæbe en saadan Lov igjennem Thinget, men man maatte i

Henhold til Krigen tage den som en Nødvendighed, der skulde stee paa hele Statens Begne; det omtalte Lovudkast er derfor altid forekommet mig at være et Beviis paa, at Regjeringen er i Tvivl, for det Første om Landet er i Krig, og for det Andet om den Magt, som Staten i Krigstilfælde maa have. — Den ærede Ministers sidste Argumentation, der var hentet fra § 53, hviler, saavidt jeg skjønner, paa en fuldkommen Feiltagelse af den Stilling, som enhver Mand indtager under Bævningsvæsenet; thi derved at en Mand udskrives til Linien, er han ikke forhindret fra at gjøre Tjeneste til Søes, og hvis man erkjender, at det er billigt, at de Mænd, som nævnes i § 53, paa Grund af den Indrømmelse, der er givet dem, skulde fortrinnsviis have Afgang til at erhverve Søfartsgrad, saa blive de ganske simpelt udfkrevne til Søværnet, hvor de ville kunne erhverve denne, og hvor de endog lettere kunne forfremmes til det Maal, her er stillet til dem. Det er en fuldstændig Misforstaaelse, naar man troer, at der er en Søndring imellem Hæren og Flaaden. En Mand, der idag gaaer paa Landjorden, vil imorgen kunne komme paa et Skibsdæk; han vil imorgen kunne blive brugt til Søværnet, og dersom man finder, at han kan staae fast paa Dækket og er stiftet til at gaae tilveirs, saa saaer han Befarenhedsgrad og indrulleres blandt det befarne Mandskab. Fordi en Mand er udfkrevet til Hæren, er han ikke fri for at gjøre Tjeneste til Søes, og fordi en Mand er udfkrevet til Søværnet, er han ikke fri for at gjøre Tjeneste til Lands, selv den medindbefattet, som er befaren; thi en befaren Mand kan kaldes fra Fartøiet til at gjøre Tjeneste i Land; det er stæet mange Gange, og saafremt vi komme til længere at føre Krig, vil det stee flere Gange endnu. Alle de Skillerum, som man forsøger paa at opstille, ere knap tilstede i Fredstid, og de forsvinde reent i Krigstid; ingen Mand kan træde frem og sige: „Jeg vil ikke kommanderes der eller derhen“; thi hvor var da det Sted, hvortil man med Sikkerhed kunde sige, han kunde kommanderes hen? Bagved Udskrivningen ligger, at Mandskabet, naar den er fuldenbt, er leveret ind under Fællesstaten, den militære Magt, som da